

СОЦІАЛЬНІ НАСЛІДКИ ЗАКРИТТЯ ЧАЕС

**ЦЯ НЕВІДВОРОТНА АКЦІЯ ПОЗБАВЛЯЄ РОБОТИ
БАГАТЬОХ КВАЛІФІКОВАНИХ СПЕЦІАЛІСТІВ**

У той час, як світова спільнота мало не оплесками зустрічає остаточне закриття Чорнобильської атомної станції, значну кількість її працівників буде звільнено, а Славутич втратить єдине джерело доходів. Місто було побудоване для розміщення працівників Чорнобильської АЕС та їх сімей після катастрофи 1986 року. До сьогодні станція оплачувала майже 97 відсотків рахунків міської інфраструктури: на утримання житла, освіти, лікування та муніципальних служб. Зараз місту вкрай необхідні інвестиції та нові робочі місця, щоб забезпечити майбутнє для себе і свого молодого населення.

Потрібна матеріальна підтримка для фінансування внутрішніх інвестиційних проектів та програм з перекваліфікації: професійні засади мешканців міста мають відповідати вимогам потенційних роботодавців у проектах перетворення об'єкта "Укриття" на екологічно безпечну систему та зняття станції з експлуатації. Але ці проекти охоплюють лише частину працівників, які були задіяні на Чорнобильській АЕС. Цілком природно, що люди стривожені, адже усвідомлюють, що часу для адаптації до нових соціально-економічних умов майже не залишилось. Саме тому місцева адміністрація наполегливо працює над залученням та впровадженням нових видів підприємництва в регіоні.

Редакційний коментар

Світ спостерігає

Отож, справу зроблено - Чорнобильську атомну електростанцію закрито. Та більшість проблем не відійшли у минуле. Попереду довготривалі роботи на об'єкті "Укриття" і зняття станції з експлуатації. Ну і, звичайно ж, - люди. Більшість з них втратить єдине джерело прибутку. Але це, певна річ, не унікальна ситуація: в багатьох розвинутих країнах великі промислові комплекси, від яких залежали місцеві громади, закривалися й раніше. Що ж робить Славутич таким особливим?

Чорнобиль сьогодні - це Ігналіна завтра. А потім Козлодуй, Кола та інші атомні станції Центральної та Східної Європи, які решта світу хоче бачити закритими, незалежно від їх технічного стану. При цьому велика відповідальність за цивілізоване здійснення цього процесу лягає на країни "великої сімки", Європейський Союз, Європейський банк реконструкції та розвитку і навіть на неурядові організації: якщо вони не впораються з Чорнобилем, потім буде набагато важче закривати інші станції. Мешканці Славутича прагнуть залишитись професійно активними, щоб допомогти економіці рідного міста. Але їм потрібна підтримка. Від доброї волі світової спільноти залежить доля славутицького регіону: його майбутнє процвітання або ж перетворення на подібне Прип'яті місто-привид. Який приклад для наслідування вони нададуть іншим? - Світ спостерігає.

Вони дали нам час

Вони побудували об'єкт "Укриття" над зруйнованим і оголеним реактором всього за сім місяців 1986 р. Чотирнадцять років потому, незважаючи на західну допомогу, тут мало що змінилося. Об'єкт "Укриття" все ще не є екологічно безпечною системою. Чому? Убезпечення "Укриття" здійснюється виважено, спираючись на ретельне планування, для того, щоб у підсумку все було зроблено правильно і надійно. Дуже важливо з'ясувати і проаналізувати всі умови в середині "Укриття", аби впевнитись, що роботи в ньому можна проводити безпечно, у відповідності з принципами ALARA (забезпечення настільки низького рівня, наскільки цього можливо досягти розумними засобами) стосовно дозових навантажень. Робота на об'єкті "Укриття" вимагає часу, і люди, які побудували нинішній "саркофаг", своєю майстерністю і героїзмом відвоювали для нас цей час і дали нам змогу провести увесь необхідний комплекс робіт і довести їх до успішного завершення.